

Dziennikarz - zawód z misją czy zajęcie jak każde inne?

EWA KRAJNIK

Misja czy praca jak każda inna? Poświęcenie czy rutyna? Rozważania na temat zawodu dziennikarskiego mogą dotyczyć podziału na złych i dobrych dziennikarzy. Tych, którzy wykonują swój zawód z pasją i tych przepisujących notatki prasowe. Tych po studiach dziennikarskich i tych po zoologii, historii, socjologii, etc. Nigdzie bowiem nie napisano, że obowiązkiem dziennikarza są studia dziennikarskie. Czasami wręcz niezbędna jest wiedza z konkretnej dziedziny bądź dociekliwość.

Dziennikarstwo jako otwarty zawód

Wśród dziennikarskich gwiazd znajdzie się sporo osób nie związanych z tą branżą. Często ludzie po prostu czymś się zainteresowali, *połknęli bakcyła* i tak już zostało. Wspomniana zoologia dotyczy Moniki Olejnik, a znakomity reportażysta Ryszard Kapuściński jest historykiem z wykształcenia. Warto mieć swoje hobby i faktycznie wiedzieć coś więcej od innych. Powiedzenie, że dziennikarz musi wiedzieć coś o wszystkim i wszystko o czymś, jak najbardziej potwierdza wymagania stojące przed tym zawodem. Wiedza z określonej dziedziny, choćby np. o motylach, słoniach czy z astronomii, może nieraz zadecydować o losach dziennikarza. Nigdy nie wiadomo, jaka umiejętność może się przydać.

Reporterską ciekawość świata to rzecz charakteru

Ryszard Kapuściński

Nie sposób wymienić wszystkie cechy dziennikarzy, ale jedną z ważniejszych jest ciekawość świata i chęć do pracy – podchodzenie do tego, co się robi z pasją. Warto wiedzieć dlaczego wykonuje się taki, a nie inny zawód. Misja związana z tym zawodem powoduje, że od dziennikarza domaga się ciągle nowej informacji, relacji, choć nie zawsze widz, słuchacz czy czytelnik otrzymuje to, czego oczekuje. Znajdują się bowiem wśród rzeszy dziennikarskiej ludzie bez powołania, klepiący znaki. Na szczęście coraz mniej takich pseudożurnalistów ma rację bytu. Z drugiej strony nieodparta ciekawość może wyrządzić szkody. *Dziennikarz to małpa z brzytwą. Jednym nieopatrzonym zdaniem może zniszczyć człowieka* – wyjaśnia Jerzy Skoczylas w „Blaskach i cieniach zawodu dziennikarza”.

Dobre i złe dziennikarstwo można odróżnić łatwo - w dobrym dziennikarstwie oprócz opisu wydarzenia znajduje się również wytłumaczenie jego przyczyn. W złym dziennikarstwie istnieje sam opis, bez żadnych związków czy odniesień do kontekstu

historycznego – relacja z nagiego wydarzenia, z której nie dowiadujemy się ani o jego przyczynach, ani o tym, co je poprzedziło.

Ryszard Kapuściński

Odpowiedź na pytanie o misję zawodu wydaje się jednoznaczna. Widać to również podczas corocznych nagród dla dziennikarzy. Osobowości przyciągające tłumy przed ekrany czy poruszające teksty, stają się elementem nie tyle popularności, co przejawem profesjonalizmu, zaangażowania w pracę. Jacek Żakowski, Monika Olejnik, Tomasz Lis, Kamil Durczok, Waldemar Milewicz, Janina Paradowska, Anna Marszałek, Marcin Pawłowski, Justyna Pochanke utrwaliли się w gronie znanych dziennikarzy. W ich przypadku nie można powiedzieć, że dziennikarstwo to zawód jak każdy inny. Tej pracy podporządkowali oni całe swoje życie, a rezultaty tego poświęcenia są widoczne. Jednak nie zawsze jest tak, że sukcesy przychodzi łatwo, a okoliczności sprzyjają rozwojowi zawodowemu. Czasami wręcz niezbędna jest wieloletnia praktyka. Jak pisze w swojej książce Tomasz Lis: - *Maria Wiernikowska nie zaczęła być dziennikarką w roku 1997. Była nią przez wiele lat. Ale story życia, w każdym razie dotychczasowego życia, była dla niej powódź z roku 1997. Ważny jest mechanizm. Dobra dziennikarka stała się gwiazdą. Takie przypadki można by mnożyć.*

Wybierając zawód dziennikarza, warto zastanowić się czy chce się go wykonywać z satysfakcją, czy ważne jest tylko przetrwanie. Bowiem sztapowe teksty pomijają ludzi. Poza tym pisanie przez całe życie kroniki wypadków policyjnych czy sprawozdań z sesji miejskich może okazać się nudne. Informacja, że coś się wydarzyło nic nie mówi. Odbiorca chce wiedzieć dlaczego coś się stało, jakie były przyczyny, a suche fakty nie zaspokoją jego ciekawości.

Dziennikarz musi znaleźć swoje miejsce w zawodzie, a do tego niezbędna jest pasja. Mniejsze znaczenie ma zdobyta edukacja czy walory osobiste. Chęć pracy i zaangażowanie w wykonywany zawód to klucz do sukcesu w tej profesji.